

J 17, 1–11a W czasie Ostatniej Wieczerzy Jezus, podniósłszy oczy ku niebu, rzekł: „Ojcze, nadeszła godzina. Otocz swego Syna chwałą, aby Syn Ciebie nią otoczył i aby mocą władzy udzielonej Mu przez Ciebie nad każdym człowiekiem dał życie wieczne wszystkim tym, których Mu dałeś. A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa. Ja Ciebie otoczyłem chwałą na ziemi przez to, że wypełniłem dzieło, które Mi dałeś do wykonania. A teraz Ty, Ojcze, otocz Mnie u siebie tą chwałą, którą miałem u Ciebie wpierw, zanim świat powstał. Objawiłem imię Twoje ludziom, których Mi dałeś ze świata. Twoimi byli i Ty Mi ich dałeś, a oni zachowali słowo Twoje. Teraz poznali, że wszystko, cokolwiek Mi dałeś, pochodzi od Ciebie. Słowa bowiem, które Mi powierzyłeś, im przekazałem, a oni je przyjęli i prawdziwie poznali, że od Ciebie wyszedłem, oraz uwierzyli, że Ty Mnie posłałeś. Ja za nimi proszę, nie proszę za światem, ale za tymi, których Mi dałeś, ponieważ są Twoimi. Wszystko bowiem moje jest Twoje, a Twoje jest moje, i w nich zostałem otoczony chwałą. Już nie jestem na świecie, ale oni są jeszcze na świecie, a Ja idę do Ciebie”.

†

Zdobyć się na ofiarę

Jezus Chrystus wysłużył dla każdego człowieka życie wieczne: dla grzeszników i świętych, wierzących i niewierzących, dla tych, którzy go kochają, jak i tych, którzy Go znienawidzili. Umarł za wszystkich i wszystkim otworzył bramy Nieba. Nie ma zatem takiego człowieka, na którego nie spłynęła by łaska zbawienia z Chrystusowego Krzyża. Tej łaski doznał nawet pokutujący łotr na krzyżu, któremu sam Jezus złożył obietnicę: „Dziś ze mną będziesz w raju” (Łk 23, 43). W tych słowach Chrystusa jest ukryta wielka nadzieja dla wszystkich ludzi, że nie ma takiego grzechu, który by nie był przebaczony.

Wielkie pragnienie Jezusa – aby każdy człowiek był zbawiony i mógł doświadczyć szczęśliwej wieczności, która będzie polegała na poznawaniu Pana Boga, oraz Tego, którego Bóg posłał (por. J 17, 3). Warto dla zdobycia tej radości trudzić się już tutaj na ziemi. Warto ponosić ofiary i poświęcać się dla innych ludzi, skoro za to wszystko Jezus obiecuje tak wielką nagrodę. Bez poświęcenia nie ma zwycięstwa.

□ Czy podejmuję trud poświęcenia dla innych? □ Czy jestem świadkiem, że C